

T.C.
DANIŞTAY
Vergi Dava Daireleri Kurulu

Esas No : 2018/702
Karar No : 2018/921
Tarih : 14.11.2018

- **TAKDİR KOMİSYONU KARARINA İSTİNADEN KDV İNDİRİMİNİN REDDİ**
- **RESEN SALINAN KATMA DEĞER VERGİLERİ İLE BİR KAT TUTARINDA KESİLEN VERGİ ZİYAI CEZALARININ KALDIRILMASI İSTEMİ**
- **TAKDİR KOMİSYONLARININ VERDİKLERİ KARARLARIN YARGI ORGANLARINCA TASDİK EDİLMESİ**

İÇTİHAT METNİ

ÖZET :

Uzun süredir istikrar kazanan kazai bir uygulama olan takdir komisyonlarının KDV indirim yetkisinin olmadığı hususu, mahkemelerce bu gerekçe ile verilen kararlar bir şekilde sahte ya da yanıltıcı belge kullanarak KDV indirimi elde eden mükelleflerin yüzünü güldürüyordu. Vergi Dava Daireleri Kurulu'nca yapılan görüş değişikliği ile bundan sonra takdir komisyonlarının bu yönde verdikleri kararların yargı organlarınca da tasdik edileceğini, diğer bir deyişle bu yönde salınan vergi veya cezaya karşı açılan davanın RETLE sonuçlanacağı düşünülmektedir. Bununla birlikte mahkemenin bundan sonra belirlenen konuda dikkate alacağı kriter takdir komisyonlarının karar verirken usul ve esas açısından muteber bir inceleme raporuna dayanıp dayanmadığı ya da yaptığı incelemenin hukuken kabul edilip edilemeyeceğidir.

İstem'in Özeti : Davacı adına, kayıtlarına intikal ettirdiği bir kısım faturanın gerçek bir mal veya hizmet teslimine dayanmadığı ileri sürülerek takdir komisyonu kararlarına istinaden, değinilen faturalara konu katma değer vergisi indirimlerinin reddi suretiyle 2008 yılının Şubat ila Kasım dönemleri için re'sen salınan katma değer vergileri ile bir kat tutarında kesilen vergi ziyai cezalarının kaldırılması istemiyle dava açılmıştır.

İstanbul 7. Vergi Mahkemesi, 30.12.2015 gün ve E:2014/2784, K:2015/3209 sayılı kararıyla; takdir komisyonlarının görevinin, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca, yetkili makamlar tarafından istenilen matrah ve servetler ile vergi kanunlarında yazılı fiat, ücret veya sair matrah ve kıymetleri takdir etmek olduğu, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununda öngörülen indirim mekanizması, vergilendirme tekniği açısından, matrah takdirinden farklı olup mükelleflerin; gerek sahte fatura kullanmaları gerekse defter ve belgelerini ibraz etmemeleri gibi durumlarda, matrah takdirini gerektiren bir hususun bulunmaması nedeniyle, bu tür fiillerin, Katma Değer Vergisi Kanununun 29 ve 34'üncü maddelerinde düzenlenen indirim mekanizması içinde değerlendirilmesi suretiyle, katma değer vergisi indirimleri yönünden yapılacak vergi incelemesi ile bir sonuca bağlanması gerektiği, bu gibi hallerde, mükelleflerin matrah takdiri için takdir komisyonlarına sevk edilmesi ve kendisine matrah, servet ve kıymet takdiri görevi verilmiş olan ve katma değer vergisi indirim reddi yetkisi bulunmayan takdir komisyonu kararı uyarınca tarhiyat yapılmasının mümkün olmadığı gerekçesiyle vergilendirmeyi kaldırmıştır.

Davalı idarenin temyiz istemini inceleyen Danıştay Dördüncü Dairesi 27.3.2017 gün ve E:2016/19279, K:2017/3057 sayılı kararıyla; takdir komisyonu, bütün vergi türleri için matrah takdirine yetkili olup, aksi yönde herhangi bir kısıtlama olmadığı, vergi türleri bakımından matrahın nasıl hesaplanacağı, kendi özel kanunlarında düzenlenen "istisna", "muafiyet", "kanunen kabul edilmeyen gider", "oran", "indirim mekanizması" gibi çeşitli vergisel kurumlar ile belirlendiği, takdir komisyonlarının, matrahı belirlenecek verginin, özel kanununda yer alan yukarıda belirtilen konulara ilişkin düzenlemeleri esas alarak matrah takdir edeceği, önemli olan hususun, matrah takdiri için takdir komisyonuna sevk yapıldığı sırada re'sen

takdir nedeninin belli ve bunun takdir komisyonunca da biliniyor olması gerektiği, Vergi Usul Kanununun 74'üncü maddesinde de belirtildiği üzere takdir komisyonlarının takdir sebebinin bulunup bulunmadığını inceleme yetkisinin bulunmadığı, bu şartların yerine getirilmesi durumunda, takdir komisyonlarının, her türlü inceleme yetkisine haiz olduğu, incelemeyi kendileri yapabilecekleri gibi inceleme yetkisine haiz diğer şahıs ya da kurumlar tarafından yapılmış incelemeleri dikkate alarak da matrah takdir etmelerinde yasal bir engel bulunmadığı, bu durumda, işin esasının incelenmesi suretiyle bir karar verilmesi gerekirken, belirtilen gerekçeyle verilen mahkeme kararında hukuki isabet görülmediği gerekçesiyle kararı bozmuştur.

İstanbul 7. Vergi Mahkemesi 13.2.2018 gün ve E:2017/2420, K:2018/1049 sayılı kararıyla; aynı hukuksal nedenler ve gerekçeyle ilk kararında ısrar etmiştir.

Davalı idare tarafından; düzenlediği faturaların gerçek bir mal teslimi veya hizmet ifasına dayanmadığı ispatlanan mükellefe ait faturaları kayıtlarına intikal ettiren davacı adına, takdir komisyonu kararları uyarınca yapılan tarhiyatta hukuka aykırılık bulunmadığı ileri sürülerek, ısrar kararının bozulması istenmiştir.

Savunmanın Özeti : Savunma verilmemiştir.

Danıştay Tetkik Hakimi Düşüncesi: Temyiz istemine konu ısrar kararının Danıştay Dördüncü Dairesinin kararında yer alan hukuksal nedenler ve gerekçe uyarınca bozulması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulunca, dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüşüldü:

KARAR :

Davacı adına, kayıtlarına intikal ettirdiği bir kısım faturanın gerçek bir mal veya hizmet teslimine dayanmadığı ileri sürülerek takdir komisyonu kararlarına istinaden, değinilen faturalara konu katma değer vergisi indirimlerinin reddi suretiyle 2008 yılının Şubat ila Kasım dönemleri için re'sen salınan katma değer vergileri ile bir kat tutarında kesilen vergi ziyayı cezalarının kaldırılması yolunda verilen ısrar kararı, davalı idare tarafından temyiz edilmiştir.

SONUÇ :

Danıştay Dördüncü Dairesinin yukarıda yer verilen kararının dayandığı aynı hukuksal nedenler ve gerekçe uyarınca temyiz isteminin kabulü ile İstanbul 7. Vergi Mahkemesinin, 13.2.2018 gün ve E:2017/2420, K:2018/1049 sayılı ısrar kararının bozulmasına, yeniden verilecek kararda karşılanacağından, yargılama giderleri hakkında hüküm kurulmasına gerek bulunmadığına, kararın tebliğ tarihini izleyen on beş (15) gün içinde Danıştay nezdinde kararın düzeltilmesi yolu açık olmak üzere, 14.11.2018 gününde oyçokluğuyla karar verildi.

KARŞI OY :

Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar, dayandığı hukuksal nedenler ve gerekçe karşısında vergi mahkemesi kararının bozulmasını gerektirecek nitelikte bulunmadığından, istemin reddi gerektiği oyu ile karara katılmıyoruz.